

досягнення високих макроекономічних показників розвитку регіону як і раніше вкрай важливий сировинний сектор.

Література

1. Бабич М.М. Формування системи продовольчої безпеки: теорія, методологія, практика: монографія. Миколаїв: вид. відділ МНАУ, 2018. 360 с.
2. Bashir M., Schilizzi S. Measuring food security: Definitional sensitivity and implications. Contributed paper prepared for presentation at the 56th AARES annual conference, Fremantle, Western Australia. February 7–10, 2012. URL : <https://www.researchgate.net/publication/227842803> (дата звернення: 20.04.2022).
3. Ревенко С.О. Методологічні підходи до оцінки рівня загроз продовольчій безпеці. *Агроінком*. 2013. № 10. С. 61-64.

ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ РОЗВИТКУ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ В УКРАЇНІ

Репецький О.В., здобувач PhD

Кирчата І.М., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Автомобільний транспорт є одним із ключових сегментів транспортної системи України, забезпечуючи мобільність населення, розвиток економіки та інтеграцію в міжнародну спільноту. В умовах сучасного світу, що характеризується глобалізацією, інтенсивною урбанізацією та кліматичними викликами, сталий розвиток автомобільного транспорту набуває особливого значення. Держава відіграє важливу роль у створенні умов для ефективного функціонування цієї галузі та забезпечення її відповідності сучасним вимогам.

Державна політика у сфері автомобільного транспорту в Україні починається з формування законодавчої бази, яка регулює діяльність усіх учасників транспортної системи: від вантажоперевізників до водіїв приватних автомобілів. У контексті євроінтеграції держава має адаптувати своє законодавство до стандартів ЄС, зокрема до вимог щодо безпеки руху, екологічних стандартів автомобілів та умов роботи перевізників, створюючи прозорі правила, які сприяють розвитку галузі, покращенню якості послуг і підвищенню рівня безпеки.

Одним із найважливіших завдань держави є розвиток транспортної інфраструктури, адже в Україні автомобільні дороги є головною складовою транспортної мережі, проте їхній стан залишається однією з найбільших проблем. Державна програма «Велике будівництво», що реалізується з 2020 року, є прикладом стратегічного підходу до реконструкції та будівництва доріг., адже завдяки цій програмі вдалося покращити стан багатьох магістралей, з'єднати регіони сучасними трасами та сприяти економічному розвитку через полегшення логістики. Однак для сталого розвитку автомобільного транспорту

держава повинна звертати увагу не лише на основні магістралі, але й на місцеві дороги, які є критичними для сільських громад.

Крім того, розвиток інфраструктури повинен включати створення паркінгів, зарядних станцій для електромобілів, сервісних зон та сучасних систем управління рухом.

Враховуючи, що автомобільний транспорт є одним із найбільших джерел викидів парникових газів в Україні, а зростання кількості автомобілів, особливо старих, імпортованих із-за кордону, погіршує екологічну ситуацію, то в даному контексті держава відіграє важливу роль у стимулюванні переходу до екологічно чистих технологій.

В цьому випадку держава має забезпечити належну інфраструктуру для електротранспорту, включаючи мережу зарядних станцій.

Безпека дорожнього руху – ще один ключовий аспект державної політики. Високий рівень аварійності на дорогах України є серйозною проблемою, що спричиняє людські втрати, економічні збитки та погіршення соціального клімату.

Держава здійснює комплекс заходів для зменшення кількості ДТП:

- запровадження системи відеофіксації порушень правил дорожнього руху;
- проведення інформаційно-освітніх кампаній щодо безпеки руху;
- поліпшення дорожньої інфраструктури, включаючи освітлення доріг, створення безпечних переходів та кільцевих розв'язок.

Сталий розвиток автомобільного транспорту неможливий без інтеграції України в європейську та світову транспортну систему. Держава відіграє провідну роль у цьому процесі через підписання міжнародних угод, участь у проєктах транс'європейської транспортної мережі (TEN-T) та співпрацю з міжнародними фінансовими організаціями для залучення інвестицій.

Розвиток міжнародних транспортних коридорів, таких як «Go Highway», який з'єднує Чорне море з Балтійським, створює нові можливості для логістики та міжнародної торгівлі. У цьому контексті важливими є стандартизація процедур на митниці, розвиток прикордонної інфраструктури та забезпечення прозорості перевезень.

Окремої уваги заслуговують інновації, які є рушійною силою розвитку автомобільного транспорту. Держава має підтримувати впровадження сучасних технологій, таких як електронні системи управління рухом, автоматизовані транспортні системи та «розумні дороги».

Держава повинна враховувати соціальні аспекти розвитку автомобільного транспорту. По-перше, це забезпечення доступності транспорту для всіх верств населення, включаючи маломобільні групи. По-друге, розвиток транспортної системи повинен сприяти створенню нових робочих місць та підвищенню рівня життя громадян.

Держава також має підтримувати програми професійної підготовки кадрів для автомобільної галузі, що включає навчання водіїв, механіків та спеціалістів у сфері логістики.

Роль держави у становленні та сталому розвитку автомобільного транспорту в Україні є багатогранною та охоплює правове регулювання, розвиток інфраструктури, стимулювання інновацій, підвищення екологічної ефективності та забезпечення безпеки дорожнього руху. Ефективна державна політика в цій сфері є запорукою економічного зростання, соціального прогресу та інтеграції України у світову транспортну систему.

В умовах глобальних викликів, таких як зміна клімату та урбанізація, держава повинна спрямовувати свої зусилля на створення екологічно чистої, ефективної та безпечної транспортної системи, яка буде відповідати потребам сучасного суспільства та сприяти сталому розвитку України.

AZƏRBAYCANDA QADIN SAHİBKARLIĞININ İNKİŞAFI SAHƏSİNDƏ OLAN PROBLEMLƏR

*Əliyev R. R., t.ü.f.d.
Azərbaycan Texnologiya Universiteti*

Sahibkarlıq – bir çox keyfiyyətlərin, xarakter xüsusiyyətlərin və səriştlərin birləşməsinin nəticəsi olan bir bacarıqdır. Sahibkarlığın inkişaf etdirilməsində bir çox təşəbbüskar, fədakar insanların birliyi olmalıdır. Ancaq fədakar, çalışqan, yaradıcı və bacarıqlı sahibkarlar sahibkarlıq prosesini inkişaf etdirmək üçün kifayət deyil. Sahibkarlıq sahibkarın müəyyən bir mühidə həyata keçirdiyi tədbirlər prosesinə aiddir. Deyə bilərik ki, sahibkarlıq sahibkarın və ətraf mühitin hərəkətlərinin məcmusudur.

Qadınlar arasında kiçik müəssisələrin yaradılması tendensiyası müxtəlif səbəblərdən asılıdır. Birincisi, qadınlar evinə əlavə gəlir təmin etmək üçün öz bacarıqlarından istifadə edərək kiçik biznes qururlar. İkincisi, evin gəlirindəki azalmağa paralel olaraq qadınlar hər hansı bir ödənişli işlə təmin olunurlar. Bununla belə, müvafiq təhsil və bacarıqları olmayan qadınlar iş tapa bilmirlər və buna görə də məşğulluq ödənişli işdə çalışmaq istəyən və iş tapa bilməyən qadınlar üçün seçimdir. İqtisadi zərurət, qeyri-kafi ailə gəliri və ya əlavə gəlir ehtiyacı, ailədən birinin ölümü və ya boşanma kimi ailə quruluşu və ailədaxili hadisələr, qəbul edilə bilməz iş şəraiti, qadın və kişi işçilər arasındakı ödəniş fərqliliyi, gəlir bərabərsizliyi, peşə ayrımı, (qadınların üst addım rəhbərlik mövqələrinə çatmasına maneə törədici davranış və təşkilati ön hadisələrdən qaynaqlanan görünməz süni əngəllər), yüksəlmələrindəki maneələr mənfi faktorlardır, səbəblərdir. Dünyada qadınları sahibkarlığa sövq edən ən əhəmiyyətli faktorlardan biri gəlir əldə etməkdir.

Bu gün dünya əhalisinin 20%-ni təşkil edən təxminən 1,2 milyard insan gündə 1 dollar olan mütləq yoxsulluq xətti altında yaşamağa çalışarkən, mikro maliyyə sistemində yoxsulluğun azaldılmasına, gəlirlərin artmasına və xüsusilə, kənd yerlərində məşğulluğun artmasına səbəb olur. Bu dəstək üçün nəzərdə tutulan bir çox müdaxilə dövlət strategiyası kimi qəbul edilir. Bu yolla kasıb insanların və xüsusilə də, qadınların öz bizneslərini başlamasına görə mikro maliyyələşdirmə əla bir seçimdir.